

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

V. Conventus Episcoporum Galliæ fiebant auctoritate Imperatorum.
Probatur ex epistola Maximi Imperatoris ad Siricium Papam & ex Sulpitio
Severo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

qui semel in anno civiles Galliarum conventus agebant propter negotia publica juxta formam in legibus præscriptam, conventus quoque Episcoporum permisisse; quos ipsi literis suis haberi jubebant, quoties rogabantur à Metropolitanis. Quod in Oriente & Occidente obtinebat antè quàm Concilium CP. habitum anno ccc lxxx i. Synodos Diœceson vertisset in jurisdictionem ordinariam, quam institutionem ab Imperatore Theodosio confirmari procuravit. Quippe certum est omnia Concilia, exceptis ordinariis, jussu Imperatorum convocata fuisse, id est, Concilia Oecumenica, Concilia uniuscujusque Diœceseos, & Concilia extraordinaria ex variis Diœcesibus composita, tameris Oecumenica non essent. Sanè Constantinus Imperator Synodum Arelatensem coëgit anno ccc xiv. in causa Donatistarum, qui appellaverant à judicio quod Melchiades Papa cum Episcopis collegis suis tulerat secundum Cæcilianum Episcopum Carthaginensem. Necessaria illic erat auctoritas Principis, quoniam synodus illa constabat ex legatis Diœceson Galliarum, Britanniarum, Hispaniarum, Africae, & Italiae; ut patet ex subscriptionibus. Concilium celebratum anno ccc lxxx i. in civitate Aquileiensi, quæ à Diœcesi Italica pendebat, cujus caput erant urbs & Episcopus Mediolanensis, decreto Imperatoris Gratiani convenit, juxta preces sancti Ambrosij, ad damnandos duos Episcopos Arrianos. Ad illud convenerunt aliquot Episcopi Italiae, Pannoniae, quæ Illyrici provincia erat, & legati Diœceson Galliarum & Africae. Itaque quoniam conventus erat extraordinarius, necessaria fuit auctoritas Imperatoris. Quamobrem rectè Ambrosius in Actis hujus Concilij ait: *Nos in Occidentis partibus constituti, convenimus ad Aquileiensem civitatem, juxta Imperatoris præceptum. Quin etiam synodica epistola ad Principes missa idipsum testatur: Gratias agimus vobis, clementissimi Principes, quod & fidei vestre studium probavistis, qui ad removendas altercationes congregare studuistis sacerdotale Concilium. Infra: Omnes propè ex omnibus provinciis occidentalibus missis adfuere legatis.*

V. Sed quod propiùs spectat ad res nostras, conventus Episcoporum Galliae agi solitos auctoritate imperatoria probat epistola Maximi Imperatoris, qua Siricio Papæ responderet. Conquestus erat ille apud Principem de Agretio quodam, qui indebitè consecutus erat gradum presbyterij. Rescripsit Princeps, se, ut difficultatem illam solvat, congregaturum synodum ex omni-

bus Galliis, vel ex quinque provinciis tantum, quæ tum temporis speciale reipublicæ corpus constituiebant in Galliis: *Ceterum de Agretio, quem indebitè ad presbyterij gradum conscendisse commemoras, quid religioni nostræ possum prestare reverentius quàm ut de hoc ipso, cujuscumodi esse videatur, catholici judicent Sacerdotes? Quorum conventum ex opportunitate omnium vel qui intra Gallias, vel qui intra quinque provincias commorantur, in qua elegerint urbe constituam.* Idem Imperator Maximus congregavit Concilium Burdigalense anno ccc lxxxv. adversus hæresim Priscillianianam, ad quod convenerunt Episcopi Galliarum & Hispaniarum, ut Sulpitius Severus testatur.

VI. Episcopus Arelatensis olim contendeat ad se pertinere potestatem congregandæ synodi generalis Galliarum. Sed ambitio ejus repressa est à Leone Summo Pontifice, qui conatum ejus improbavit tanquam ratione destitutum. Et quoniam jus illud sibi rursus vindicare studuerunt Episcopi Arelatenses in primâ Regum nostrorum dynastia, cui etiam constituendo auctoritatem suam adhibuerunt Summi Pontifices, operæ pretium est altius scrutari quo fundamento jus illud inniteretur, præsertim cum materia hæc nondum satis explicata sit. Excisa à Vandais urbe Treverorum, Honorius Imperator sedem præfecturæ Galliarum transtulit Arelatem, & *Marem omnium Galliarum* vocavit, id est, Galliarum metropolim, quo titulo antea honestabatur civitas Treverensis. Alia deinde constitutione (quæ edita est à Nicolao Cufano, Scaligero, & Sirmundo) decernit ut conventus ordinarius Septem provinciarum in ea urbe haberetur ad ordinandam politiam. Corpus illud Septem provinciarum constabat, ut fidem faciunt veteres Notitiæ, ex provincia Viennensi, Narbonensi prima & secunda, provincia Alpium, Novempopulania, & utraque Aquitania, additis videlicet ad quinque provincias alii duabus. Quoniam verò dignitas quæ civitatibus competeat in ordine civili, facilè communicabatur episcopatibus earum urbium, incescit Episcopus Arelatensem ambitio sibi vindicandi titulum primi Metropolitanæ Galliarum.

VII. Sanè Patroclus Arelatensis Episcopus eam dignitatem impetrare tentavit à Zozimo Pontifice Romano; qui exiguam ejus portionem ei concessit, edicto ne ulla persona ecclesiastica, cujuscunque gradus ea foret, Romam aliòve accederet absque epistola formata Metropolitanæ Arelatensis, qua testatum universis fieret quem gradum illa persona obtineret in Ecclesia. Eo pacto